

STRØMPRISENE

Våre kraftnett-selskap sammenligner nettbygging med veibyggning. Er det fordi veivesenet er avvirket og privatisert? Veibyggning er gjort til en vare der private aktører skal tjene penger. Så er og veibyggning blitt mye dyrere etter at veiavgiften ble skjult i forsikringa og vi i tillegg fikk bompenger.

Jeg vil heller sammenligne el-nettverket med vannverket. Vi bruker begrepet strøm både for vann og elektrisitet. Det er ikke tilfeldig. Begge ressursene kommer fra vannmagasinene våre.

Nå for tiden har vi en kaldværsperiode. Strømmen er blitt urimelig dyr, så det er utenkelig å sette ned en varmeovn i kjelleren for å hindre at inntaksledninga fryser. Jeg satte derimot vannet til å renne litt for at vannledninga likevel skulle holde plussgrader. Hvorfor koster det forbruket av vann så lite at det ikke er noe å snakke om? Fordi vann ennå er en kommunal sak. Kommunen står ansvarlig for både vann og avløp, og det skal være til selvkost.

Her har vi et godt eksempel på at folk er tjent med at all infrastruktur skulle vært offentlig og til selvkost. Men markedstilhengerne vil ha de offentlige funksjonene som en vare de kan tjene penger på. Privatisering av offentlige tjenester er kapitalens strategi.

I et demokrati bør det være folket som bestemmer hvordan vi skal organisere samfunnet, ikke markedet. Grunnleggende infrastruktur må forvaltes av folkevalgte og ikke av et profittstyrt marked.

Kampen nå står om å sikre offentlig folkevalgt styring både av vann og el-strøm. Det er arvesølvet vårt som vi må ta kontroll med. Vannressursen er et nødvendig gode for vinterlandet Norge.

Med dagens strømpriser og nettpriser ser vi resultatet av sosialdemokratenes markedstro. Derfor har de så vanskelig for å godta makspris i stedet for markedspris. Nettverkene og maktpolitikere har startet en kampanje mot makspris. Nettet er bygd ut med kommunene, fylkene og staten sine budsjetter. Nettleie skulle derfor bare dekke vedlikehold. Kostnadene med nye linjer må betales av nye forbrukere og nye formål.

Det koster ca 10 øre å produsere et kWh. Da er det ikke urimelig å sette en makspris på 3 ganger så mye. Det er evig nok fortjeneste for kraftselskapene. Men så griske de er, krever Polar-kraft nesten 9 ganger så mye. På regninga i desember måtte jeg betale 84,90 øre pr kWh. De ivrer for å sette sør-Norske priser her nord.

AP sier raskt at makspris ikke går an pga at folk må spare, og at vi har forpliktelser ovenfor nabolandene. De viser lite ansvar for folk, tross løftene fra valgkampen. Luksusforbruk kan vi prise mer. Eksport av strøm kan vi og prise høyere. Vi som bor her og har bygd samfunnet vårt på billig vannkraft, skal ikke betale mer enn 35 øre pr kWh. Alt annet er et ran av folket.

Retten til å prise et samfunns-gode, som arvesølvet vårt, må tillegges de folkevalgte. Derfor er dette et politisk spørsmål der vi bare må konstatere at både Senterpartiet og Arbeiderpartiet har sviktet.

Det tegner seg et mønster. Så lenge AP kan styre, satser de på krisemaksimering for å få lov til å rasere naturen, bygge ut flere vindturbiner og ta i bruk verna natur for å få bli EU sin råvare-leverandør av kraft. Arbeiderpartiet selger Norge og det skuffende er at Senterpartiet blir med på denne EU-seilasen.

Dette er en større kamp enn bare en kamp for pengeboka. Kampen er viktig å ta, ellers så må vi betale markedspris for vannet i kranen også.

I dag lar vi kraftsektoren eksportere vår el-energi når prisene er høge i markedet. Vi har rein og stabil energi som vi bare bør eksportere når vannmagasinene må tappes ned.

Vannmagasinene skal trygge sikker kraft for nasjonen, for industrien og for folk. Det er vårt arvesølv. Og det er opp til oss hvordan den ressursen skal brukes.

Det er ikke kraftselskapene som eier naturressursen vår, de bare forvalter den. Derfor må vi ha politikere som trosser markedsfilosofien for å få et demokratisk styrt land. Mon tro om ikke Arbeiderpartiet og Senterpartiet bør merke det på meningsmålingene fremover? Men uheldig er det om høyrepartiene skal gå frem fordi regjeringa driver høyrepolitikk.

Denne høyrepolitikken som regjeringa driver truer nå både bosettinga i landsdelen, levevilkårene for folk og inviterer til ei dyrtid som i andre omgang fører til økte priser på ved, transport, mat osv. Strømprisene inviterer til inflasjon.

Frode Bygdnes, Rødt